

TJUGOSJUNDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 5 OKTOBER

Läsning

Gal 1:6-12

Jag är förvånad över att ni så snart överger honom som har kallat er genom sin nåd, för ett annat evangelium – fast det inte finns något annat; det är bara några som ställer till förvirring bland er och söker förvränga evangeliet om Kristus. Men om någon, vore det så jag själv eller en ängel från himlen, skulle förkunna ett annat evangelium än det jag har förkunnat för er – förbannelse över honom! Vad jag redan har sagt säger jag nu en gång till: om någon förkunnar ett annat evangelium för er än det ni har fått – förbannelse över honom!

Är det människor jag nu vill vinna för mig – eller Gud? Söker jag vara människor till lags? Om jag ännu ville vara människor till lags, skulle jag inte vara Kristi tjänare. Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

Responsoriepsalm

Ps 111:1-2, 7-9, 10c (R. 5b)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta
i församlingen, mitt ibland de trogna.
Stora är Herrens gärningar,
de begrundas av alla som har sin glädje i dem. R.

Hans händers verk är trofasthet och rätt,
oryggliga är alla hans ordningar.
De står fasta för alltid och för evigt,
de fullbordas med trofasthet och rättvisa. R.

Han har befriat sitt folk,
han har stadgat sitt förbund för evigt,
hans namn är heligt och fruktansvärt.
Hans lov förblir i all evighet. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Luk 10:25-37

En laglärd som ville sätta Jesus på prov reste sig och sade: »Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?« Jesus sade: »Vad står det i lagen? Hur lyder orden?« Han svarade: »*Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.*« Jesus sade: »Det är rätt. Gör det, så får du leva.« För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: »Och vem är min nästa?« På den frågan svarade Jesus: »En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer, skall jag betala dig på återvägen.' Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?« Han svarade: »Den som visade honom barmhärtighet.« Då sade Jesus: »Gå du och gör som han!«

TISDAG DEN 6 OKTOBER

Läsning

Gal 1:13–24

Ni har hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder. Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds, inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom. Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob. Vad jag skriver är sant, det tar jag Gud till vittne på.

Sedan kom jag till Syrien och Kilikien, utan att ha haft någon beröring med de kristna församlingarna i Judeen. Det enda de hade hört var att »han som en gång förföljde oss förkunnar nu den tro som han förut ville utrota«. Och man prisade Gud för min skull.

Responsoriepsalm

Ps 139:1–3, 13–15 (R. 24b)

R. Led mig, Herre, på den eviga vägen.

Herre, du utransakar mig och känner mig,

du känner mig, vare sig jag sitter eller står,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så underbart.
Detta vet jag: förunderliga är dina verk. R.

Benen i min kropp var inte dolda för dig,
när jag bereddades i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup. R.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 10:38–42

Vid den tiden gick Jesus in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig. Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: »Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.« Herren svarade henne: »Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.«

ONSDAG DEN 7 OKTOBER

S:T BIRGITTA AV VADSTENA
SVERIGES SKYDDSPATRON
Högtid

Första läsningen

Vish 7:7–14

Jag bad till Gud, och han gav mig klokhet.
Jag åkallade honom, och vishetens ande kom till mig.
Jag valde visheten framför spiror och troner
och höll rikedom för intet i jämförelse med henne.
Inte ens den dyrbaraste ädelsten satte jag lika högt,
ty bredvid henne blir allt guld till värdelös sand
och silver räknas som smuts på marken.

Jag älskade henne mer än hälsa och skönhet
och ville hellre äga henne än dagens ljus,
ty skenet från henne slocknar aldrig.
Men med henne kom också allt annat gott till mig;
det låg omätlig rikedom i hennes händer.
Jag gladdes åt alla dessa ting, ty visheten härskar över dem,
men jag visste ännu inte att hon också är deras moder.
Det jag lärde mig utan baktankar
lär jag ut utan missunnsamhet.
Jag behåller inte hennes rikedom för mig själv,
ty den är en outtömlig skattkammare för människorna.
De som utnyttjar den vinner Guds vänskap,
fostrans gåvor öppnar vägen till honom.

Responsoriepsalm

Ps 25:4–5, 8–10, 14 (R. Birgitta)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 624. När den läses används följande text:

R. Visa mig, Herre, din väg, och gör mig villig att gå den.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud,
jag hoppas alltid på dig. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
han lär de ödmjuka sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
Herren har sin gemenskap med dem som fruktar honom,
och sitt förbund vill han kungöra för dem. R.

Andra läsningen

1 Kor 2:6–10

Vishet förkunnar vi för de andligt fullvuxna, men inte en vishet som hör till denna världen eller denna världens förgängliga makter. Vad vi förkunnar är Guds hemlighetsfulla vishet, som var fördold men som redan före tidens början av Gud var bestämd att leda oss till härlighet. Den kände ingen av denna världens makter till – om de hade känt till den, skulle de inte ha korsfäst härlighetens herre. Vi förkunnar, som det står i skriften, *vad inget öga sett och inget öra hört och vad ingen*

människa har anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom. Och för oss har Gud uppenbarat det genom Anden, ty det är Anden som utforskar allt, också djupen hos Gud.

Halleluja

Luk 10:22

V. Ingen vet vem Fadern är, utom Sonen
och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Evangelium

Luk 10:21-24

Vid den tiden fylldes Jesus med jublande glädje genom den helige Ande och sade:
»Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.« Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem: »Saliga de ögon som ser vad ni ser. Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det.«

TORSDAG DEN 8 OKTOBER

Läsning

Gal 3:1-5

Vilka dårar ni är, ni galater! Vem har förhäxat er? Ni har ju ändå fått Jesus Kristus framställd för era ögon som korsfäst. Svara mig på en enda sak: var det genom att fullgöra lagen som ni fick Anden eller genom att tro på vad ni fick höra? Hur kan ni vara sådana dårar? Skall det som för er började med Anden nu sluta med köttet? Har allt ni varit med om varit förgäves? Det kan inte ha varit förgäves. När han nu ger er Anden och låter underverk ske bland er, är det för att i fullgör lagen eller för att ni tror på vad ni fått höra?

Responsoriepsalm

Luk 1:69-75 (R. 68a)

R. Välsignad är Herren, Israels Gud.

Han reser för oss frälsningens horn
i sin tjänare Davids släkt,
så som han för länge sedan lovat
genom sina heliga profeter,
frälsning från våra fiender och alla som hatar oss. R.

Han visar barmhärtighet mot våra fäder
och står fast vid sitt heliga förbund,
den ed han svor vår fader Abraham:

att rycka oss ur våra fienders hand
och låta oss tjäna honom utan fruktan,
rena och rättfärdiga inför honom
i alla våra dagar. R.

Halleluja

Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium

Luk 11:5-13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tänk er att någon av er går till en vän mitt i natten och säger: 'Käre vän, låna mig tre bröd. En god vän som är på resa har kommit hem till mig och jag har ingenting att bjuda på.' Då kanske han där inne säger: 'Lämna mig i fred. Dörren är redan låst och jag har barnen hos mig i sängen. Jag kan inte stiga upp och ge dig något.' Men jag säger er: även om han inte stiger upp och ger honom något för vänskaps skull, så gör han det därför att den andre är så påträngande, och han ger honom allt vad han behöver. Därför säger jag er: Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulka, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas.

Finns det någon far ibland er som ger sin son en orm, när han ber om en fisk, eller ger honom en skorpion, när han ber om ett ägg? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte fadern i himlen ge helig ande åt dem som ber honom?«

FREDAG DEN 9 OKTOBER

Läsning

Gal 3:7-14

Ni skall veta att de som tror, de är söner till Abraham. Skriften förutsåg att Gud skulle göra hedningarna rättfärdiga på grund av deras tro, och därför lät den redan Abraham få budskapet: *Med dig skall alla folk bli välsignade*. Alltså blir alla som tror välsignade tillsammans med Abraham, som trodde. Men över alla dem som litar på laggärningar vilar en förbannelse; det står ju skrivet: *Förbannad är var och en som inte håller fast vid allt som lagens bok bjuder honom att göra*. Och klart är att ingen blir rättfärdig i Guds ögon genom lagen, ty *den rättfärdige skall leva genom tron*, och lagen bygger inte på tron: det heter ju att *den som fullgör buden skall leva genom dem*. Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att för vår skull ta förbannelsen på sig, som det står skrivet: *Förbannad är var och en som hängs upp på en träpåle*. Så skulle hedningarna genom Kristus Jesus få den välsignelse som gavs åt Abraham och vi sedan få den utlovade Anden på grund av tron.

Responsoriepsalm

Ps 111:1-6 (R. 5b)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta
i församlingen, mitt ibland de trogna.
Stora är Herrens gärningar,
de begrundas av alla som har sin glädje i dem. R.

Majestät och härlighet är vad han gör,
hans rättfärdighet består i evighet.
Han vill att man skall minnas hans under,
nådig och barmhärtig är Herren. R.

Han ger mat åt dem som fruktar hans namn,
han tänker för evigt på sitt förbund.
Sin makt att göra under gjorde han känd för sitt folk,
när han gav dem hedningarnas arvedel. R.

Halleluja

Joh 12:31b–32

V. Nu skall denna världens härskare fördrivas, säger Herren.
Och när jag blir upphöjd från jorden,
skall jag dra alla till mig.

Evangelium

Luk 11:15–26

Vid den tiden då Jesus hade drivit ut en demon, sade folket: »Det är med demonernas furste Beelsebul som han driver ut demonerna.« Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen. Men han visste vad de hade i tankarna och sade: »Varje rike som råkar i strid med sig självt blir ödelagt, och hus faller över hus. Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beelsebul som jag driver ut demonerna. Men om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er. När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand, får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom, tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.

När den orena anden lämnar en människa, vandrar den genom vattenlösa trakter och letar efter en plats att vila på. Hittar den ingen säger den: Jag vänder tillbaka till mitt hus som jag lämnade. När den så kommer och finner det städat och snyggt, går den bort och hämtar sju andar till som är värre än den själv, och de följer med in och slår sig ner där. För den människan blir slutet värre än början.«

LÖRDAG DEN 10 OKTOBER

Läsning

Gal 3:22-29

Nu har skriften lagt allt under synden, och då kan löftet till dem som tror uppfyllas bara genom tron på Jesus Kristus. Innan tron kom hölls vi under uppsikt, med lagen över oss, tills tron skulle uppenbaras. Så har alltså lagen varit vår övervakare tills Kristus kom, för att vi skulle göras rättfärdiga genom tron. Men nu när tron är här, har vi inte längre någon övervakare.

Alla är ni nämligen genom tron Guds söner, i Kristus Jesus. Är ni döpta in i Kristus, har ni också iklätt er Kristus. Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. Men om ni tillhör Kristus, är ni också avkomlingar till Abraham och arvtagare enligt löftet.

Responsoriepsalm

Ps 105:2-7 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Sjung och spela till Herrens ära,
förkunna alla hans under.
Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat. R.

Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt.
Tänk på de underbara gärningar han gjort,
på hans under och hans domar. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 11:27-28

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

TJUGOÅTTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 11 OKTOBER

Första läsningen

Jes 25:6–10a

Herren Sebaot skall på detta berg
hålla gästabud för alla folk,
ett gästabud med feta rätter och starkt vin,
med feta, mustiga rätter och starkt, klarat vin.
På detta berg skall han utplåna
den slöja som höljer alla folk,
det dok som skyler alla folkslag.
Han skall utplåna döden för alltid.
Herren Gud skall torka tårarna från alla kinder
och göra slut på sitt folks förnedring
överallt på jorden.
Herren har talat.
Den dagen skall man säga:
Se, detta är vår Gud,
den räddare vi hoppades på.
Detta är Herren som vi hoppades på,
låt oss jubla av glädje,
han kom till vår räddning.
Herren håller sin hand över detta berg.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 6cd)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 621. När den läses används följande text:

R. Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever.
Herren är min herde,
 ingenting skall fattas mig.
Han för mig i vall på gröna ängar,
 han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
 och leder mig på rätta vägar,
 sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
 fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
 din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig

i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bågare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever. R.

Andra läsningen

Fil 4:12-14, 19-20

Jag kan leva fattigt och jag kan leva i överflöd. Jag har verkligen erfarenhet av allt: att vara mätt och att hungra, att leva i överflöd och att lida brist. Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft. Men ni skall ha tack för att ni ville bistå mig i mitt svåra läge. Min Gud skall med sin härliga rikedom i Kristus Jesus fylla alla era behov. Härligheten tillhör vår Gud och fader i evigheters evighet, amen.

Halleluja

Jfr Ef 1:17-18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium

Matt 22:1-14

Vid den tiden talade Jesus till översteprästerna och fariseerna i liknelser: »Med himmelriket är det som när en kung höll bröllop för sin son. Han skickade ut sina tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma. Då skickade han ut andra tjänare och lät dem säga till de inbjudna: 'Jag har ordnat för måltiden, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet.' Men de brydde sig inte om det. En gick bort till sina åkrar och en till sina affärer. De andra tog fast tjänarna, skymfde dem och slog ihjäl dem. Då greps kungen av vrede, skickade ut sina soldater och lät döda mördarna och bränna ner deras stad. Sedan sade han till sina tjänare: 'Allt är ordnat för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet.' Och då gick tjänarna ut på vägarna och samlade ihop alla de träffade på, onda och goda, och bröllopsalen fylldes med gäster.

När kungen kom in för att se sina gäster upptäckte han en man som inte var klädd i bröllopskläder. Han sade: 'Min vän, hur kan du vara här utan att ha bröllopskläder på dig?' Mannen kunde inte svara. Då sade kungen till tjänarna: 'Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret där ute. Där skall man gråta och skära tänder.' Många är bjudna, men få är utvalda.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 22:1-10

Vid den tiden talade Jesus till översteprästerna och fariseerna i liknelser: »Med himmelriket är det som när en kung höll bröllop för sin son. Han skickade ut sina tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma. Då skickade han ut andra tjänare och lät dem säga till de inbjudna: 'Jag har ordnat för måltiden, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet.' Men de brydde sig inte om det. En gick bort till sina åkrar och en till sina affärer. De andra tog fast tjänarna, skymfades dem och slog ihjäl dem. Då greps kungen av vrede, skickade ut sina soldater och lät döda mördarna och bränna ner deras stad. Sedan sade han till sina tjänare: 'Allt är ordnat för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet.' Och då gick tjänarna ut på vägarna och samlade ihop alla de träffade på, onda och goda, och brölloppsalen fylldes med gäster.«